

N:o 205.*Af Herr Matts Pehrsson: Om upphäfvande af det nya skeppsmätningssystemet, m. m.*

Det högljudda klander, hvarmed förordningen om ett nytt skeppsmätningssystem tillämpande från och med Juli månad år 1866 allmänt emottogs, hvarför ock i flera handelsstäder samt utskeppningsorter i Riket sammankomster höllos samt i hufvudsaken instämmande ansökningar om dess upphäfvande till Regeringen afgåfvos, är ett öfvertygande bevis om dess olämplighet i vissa delar och dess stridighet mot landets verkliga fördelar. Vid den tid, som nyss nämndes, måste nemligen, som man känner, fartyg undergå ny mätning, hvarvid, till följd af de nya mätningssystemer, som nu infördes, fartygens dräktighet i läste-väg någon gång nedsattes, men i allmänhet öfverskattades, och fingo på flera ställen fartyg med 10—20 mans besättning ligga med full last en hel vecka innan mätningssystemet verkställdes.

Hvilken förlust i tid och penningar dymedelst ådrogs fartygens rederier och egare är öfverflödigt att beskrifva, för att icke tala om det vidunderliga stadgandet att många hundrade fartyg skulle kunna medhinnas uppmätta till bestämd icke aflägsen dag, tillika med förnyade dryga och i sjelfva verket alldeles onödiga, men för vederbörande tjänstemän indräktiga arvoden, liksom det orimliga att en gång mätt fartyg efter fem års förlopp skall ånyo mätas om, då samma trassel och samma uppoffringar åter förmodligen skola bringas å bane.

Jag känner ännu icke hvad Regeringen med anledning af de talrika ansökningarna om ifrågavarande författnings upphäfvande, för hvilka många af landets utmärktaste och mera framstående män både bland köpmanna- och skeppareklasserna ställt sig i spetsen samt äfven andra medborgare undertecknat, behagat eller ämnar behaga att besluta; men det vet jag att författningen icke är ändamålsenlig; att den inverkar högst ofördelaktigt på sjöfarten; att den förorsakat kännbara, icke af behofvet påkallade utgifter och därför emottagits med allmänt missnöje. Jag vågar därför föreslå,

1:o att det nya skeppsmätningssystemet måtte upphävas och de gamla mätarebrefven återställas till fartygsegarne från Tullkamrarne, der de nu förvaras; eller ock

2:o att fyr-, båk och lastpenningarne nedsättas till samma belopp som erlades innan det nya mätningssystemet tog sin början, och, så vidt möjligt, något derunder;

3:o att en gång mätt fartyg, som icke undergått förbyggnad eller annan väsentligare reparation, måtte ånyo mätas endast hvarje tionde år, i likhet med den äldre författningens föreskrift.

Om remiss till vederbörligt Utskott vågar jag anhålla.

Stockholm den 28 Januari 1867.

M. Pehrsson.

N:o 206.

Af Herr Matts Pehrsson: Angående granskning och omarbetning af nu gällande seglationsordning.

I förening med författningar, som egentligen skolat underlätta vår inhemska sjöfart och sålunda bordt bereda framgång åt en allmännyttig medborgerlig verksamhet, men i stället lagt betydliga hinder för denna verksamhets utöfvande, har en icke välbetänkt lagstiftning genom ansvar och dryga bötesbestämmelser gjort sitt till för att, för ett ofta lika obetydligt som ofrivilligt förbiseende af författningens föreskrifter eller en oriktig uppfattning af dess ordalydelse, på det kännbaraste drabba i öfrigt rättänkande och i det hela laglydige medborgare. Jag menar nu gällande seglationsordning, som med drakonisk stränghet bestraffar hvarje försummelse likasom den ringaste förseelse, och det är nu icke första gången som röster höjt sig mot dess straffbestämmelser, till följd af hvilka sjöfarande, utan att hafva begått något egenligt brott, ofta fått erlägga betydliga plikter, dem en rättvis och mild Regering på förekomna anledningar och med stöd af bevekande skäl understundom behagat förmildra.

Bland der förekommande orimliga lagbestämmelser är t. ex. den, som stadgar drygt ansvar för afvikelse till inlöpningsorten från öppen sjö, äfven om fartyget blott barlastadt eller skepparen nödgas af naturomständigheters tvång, för att rädda lif och fartyg, bryta mot seglationsordningens bud.

Då en sansad lagstiftning utgör kännetecknet på hvarje upplyst statssamfund, der billigheten och rättsmedvetandet få göra sig gällande, vågar jag vördsam samt hemställa,